

родъ, момчета; а съ юнашко сърце, съ трезвенъ умъ и съ ягка воля. Четиристотинъ години ние сме само пѣле и плакале, пиле и патице, ѣле и гладувале. Стига вече!

✗ Я с ъ н о в ъ (навожда главата си надолу, чопанъ съ пѣрстъ вѣждата си и мисли; по изведнашъ си повдига лицето и жалостно гледа на старецътъ.)

Дѣдо, ти ми кжсашъ сърцето на части. Ехъ, нещастна е наша бѣдна България! Като си помисли човѣкъ какъ живѣятъ насрѣща нашите майки, то трѣба да дойде до отчаяние.

Д ѣ д о Н и к о л а .

Защо, мой синко, да дохождашъ въ отчаяние? Не да са отчайваме и да плачемъ, а да помислиме какъ да са избавиме отъ злото и да достигнеме доброто! Сичкиятъ нашъ народъ е позналъ вече, че съ молби и съ плачъ нищо нѣма да добие. Кржвъ, мой синко Димитре, кржвъ! Само кржвъ ще бѣде лѣкъ за нашата дълбока рана; само съ кржвъ ще да спасиме отечеството си и да избавиме дѣцата си.

Н е д ѣ л к о .

И съ образование.

Я с ъ н о в ъ .

Иди ти до дяволете съ своето образование. (Дѣду Николу.) А отъ дѣ ти знаешъ моето име?

Д ѣ д о Н и к о л а .

Азъ познавамъ сичките бжлгарски юнаци, отъ които България очѣква каква-годѣ полза, защото днеска сжмъ тука, утре сжмъ въ Тжрново, а слѣдъ недѣля — въ Битоля.

Я с ъ н о в ъ .

А одавна ли си дошалъ отсрѣща?